

ప్ర

తిరోజూ 8 గంటలదాకా పక్కపైన కనీసం కదలనైనా కదలని నేను ఆ రోజు 8.30 అయ్యేసరికల్లా “ ఏమోయ్! టిఫిన్ రెడీయా” అనడం మా శ్రీమతిని లెవెల్ దాటి ఆశ్చర్యపరచింద నడంలో సందేహంలేదు.

గ్రేట్ సెన్సేషన్

-సుమతి

నేను టై సర్దుకుని నిలువుటద్దం ముందు ఇందాక పడ్డ పాట్లకు ఫినిషింగ్ టచ్ ఇస్తూ స్టైల్ గా ఆఖరుసారి దువ్వుకుంటుంటే ఎందుకో నాకు నేనే భలేగా ముద్దొచ్చేస్తున్నట్లు అనిపిస్తోంది. దాన్ని మా శ్రీమతి కనఫర్మ్ చెయ్యనే చేసేసింది.

“ఏంటండీ శ్రీవారూ! మరీ చందమామలా మెరిసి పోతున్నారు” అంది.

ఏదో ఒక మోస్తరు అందగాడే నేను. నాతో పోటీపడే లెవెల్ గా మా ఆఫీసులో ముగ్గురు నలుగురు వున్నారులండి. నా టెన్షనంతా వారి గురించే. ఎందుకంటే ఇవాళే నిజమైన పోటీ మరి.

టిఫిన్ గబగబ లాగించేసి ఎలాగోలా బైటపడ్డాను. ఫ్లాష్ బాక్ లో సినిమా రీలు కళ్లముందు తిరిగింది. ఆఫీసులో స్టాఫంతా మగాళ్లే. అందుకే అంత ఇంట్రెస్టింగ్ గా ఉండదనుకునేవాళ్లం. మాకు వరంగా మా హెడ్డాఫీసు నుంచి ఒక లేడీ అసాయింట్ మెంట్ వచ్చిరావడంతోనే సంచలనం బయలుదేరింది. పేరు లీక్ అవడంతో అదో పెద్ద సైప్లల్ సెన్సేషనే అయింది. ఎందుకంటే పేరు కుమారి వనజ.

అనిపించింది. ఇంటికి వెళ్లగానే చిటపటలతో అస్తమానం ఇది కావాలి అది కావాలనే టెండర్లతో వేధించే భార్య అంటే ఆ క్షణం బోర్ అనిపించిందండోయ్. పాత రీలు ఇలా తిరుగుతుండగానే బస్ రానే వచ్చింది. ఆఫీస్ చేరేసరికి పావు తక్కువ తొమ్మిది అయింది. ఆఫీస్ టైమ్ తొమ్మిదిన్నర. ఆమె జాయిన్ అవడానికి తొందరగా వచ్చేస్తుందేమోనని ఆశ. అడుగుపెట్టగానే హడిలిపోయాను. వర్కింగ్ అవర్స్ కన్నా సినియర్ గా తమ సీట్లలో బాగా

ముస్తాబై కూర్చున్న అందర్నీ చూస్తుంటే చిరాకేసింది. అయినా ఎంత పూసినా బంగారు మెరుపు బంగారానిదే అని ధైర్యం చెప్పుకున్నా విధితక.

విధితక సీటులో చతికిలబడ్డా చూపు మాత్రం గడియారం ముల్లు మీదనే కేంద్రీకృతమై వుంది. నేనేకాదు ఇంచుమించు అందరూ చేతికున్న వాచీవంకా, గోడపై వున్న గడియారంవంకా అసహనంగా మార్చిమార్చి చూస్తున్నారు. మేము ఎదురుచూస్తున్న శుభగడియ రానే వచ్చింది.

చిన్నగా వినిపించిన కీర్తనమని శబ్దంతోపాటు “నమస్తే మేడమ్” అనే మా వాచ్ మెన్ సంకేతం ఒక్కసారిగా అందరి తలలు ఎత్తేలా చేసింది. అంతా ఒక్కక్షణం కదలిక లేని శిల్పలైపోయాము. పైనంచి కిందదాకా అలా తేరిపార చూస్తూ వుండిపోయాం. లేత గులాబీరంగు ఫ్రైన్ షిఫాన్ చీరకు అదే రంగు అద్దలు కుట్టిన బ్లాజ్ తో చూస్తూనే కొరుక్కుతించామనేంత ఎర్రగా లిప్ స్టిక్ చేసిన పెదాలు, బుగ్గలు అంత బాగాలేవు లెండి. కళ్లు కాస్త కూలింగ్ గ్లాసెస్ వెనుక దాగుండిపోయాయి. బ్యూటీఫుల్ రిఫ్ షే చేసిన చక్కని కనుబొమలు. ముఖానికి సరిపడే హెయిర్ స్టైల్. మొత్తానికి ఎలాంటి మగాడి చూపునైనా మరల్చుకోగలిగిన అందం ఆమెని అనడం అతిశయోక్తి కానేకాదు. ఇక అసలు ప్రశ్నంతా తను ఎవర్ని చూసి స్పెల్ ఇస్తుందా అని!

అవాక్కయిపోయి తనకేసి చూస్తున్న అందర్నీ చూసి క్షణం ఆశ్చర్యపోయి తేరుకుని అందరికేసి చిరునవ్వుతో చూస్తూ సోయగంగా మా సీట్లముందు నుంచి కదిలిపోయింది మేనేజర్ ఛాంబర్ వైపు. అది అద్దాల ఛాంబర్ కావడంమూలాన అంతా అటువైపే చూసారు.. ఆమె మేనేజర్ కు విష్ చేస్తూ లోపలకు అడుగుపెట్టింది. దగ్గరికెళ్లి అసాయింట్ మెంట్ లెటర్ చూపించింది. బదులుగా అతను స్టాఫ్ రిజిస్టర్ చూపించి ఆమె చేతిని తాకుతూ పెన్ అందించాడు. ఆమె సంతకం పెట్టడం చూసి అతని ముఖం నల్లగా మాడిపోయింది. ఏదో అతను ఆవేశంగా అడుగుతున్నాడు. ఆమె భయం భయంగా చూస్తోంది. నరాలు చిట్టిపోయేంతటి టెన్షన్. ఎందుకు... అసలు ఏం జరుగుతోందక్కడ? బెల్ వినిపించడంతో ప్యూన్ వెళ్లాడు. విషయం వినగానే అతను డల్ అయిపోయి ఆమెను వెంట తీసుకుని రాసాగాడు. ఆమె బయటకు వచ్చి ప్యూన్ వెంట నడుస్తూ స్టోర్ రూమ్ లోకెళ్లింది. కాసేపటికి ఒక చేతిలో చీపురు, మరో చేతిలో ఫినాయిల్ బాటిల్ తో మొదటి సీటులో వున్న నాకేసి రావడం చూడగానే మతి పోయినంత పనయింది. అంత ఆవేశం మీదా నీళ్లు చల్లినట్టయింది. నా దగ్గరకు వచ్చి “బాబుగోరు! బాత్ రూమ్ ఏడన్ జరంత చెప్పురాదు” అంది. బదులు మాట్లాడడానికి మాటలు రాక చేయి చాచి చూపించాం.

అంతా కలసి సామూహికంగా చర్చించు

కున్నప్పుడు ఏలావాలా తేలిందేమంటే పదిరోజుల క్రితం వచ్చిన అపాయింట్మెంట్ అయితే లేడిదని, పేరు చూసి విపరీతమైన సంతోషంతో విషయం పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. ఏదో క్లర్క్ అపాయింట్మెంట్ అనుకున్నాంగానీ రెండు నెలలక్రితం మేము స్విపర్ పోస్టు కొరకు పెట్టుకున్న ఆప్లికేషన్ కు హెడ్డాఫీసు శాంక్షన్

చేసిందనే విషయం మరచిపోయాం. ఆ రోజులా ఆఫీసులో అందరూ మూడిగానే వుండిపోయారు.

ఇంటికి వచ్చి రాగానే అద్దంలో నా ముఖం చూసుకున్న నాకు 'వెధవన్నర వెధవలు! కొద్దిగా శాతం నేర్చుకో. ఆవేశంలో అసలు విషయమే తెలుసుకోలేకపోయావే' అని కిలకిలా నవ్వులు.

నా అంతరాత్మ ఆ ప్రాక్టికల్ జాక్ కు సుందించి నవ్వి నవ్వులు.

